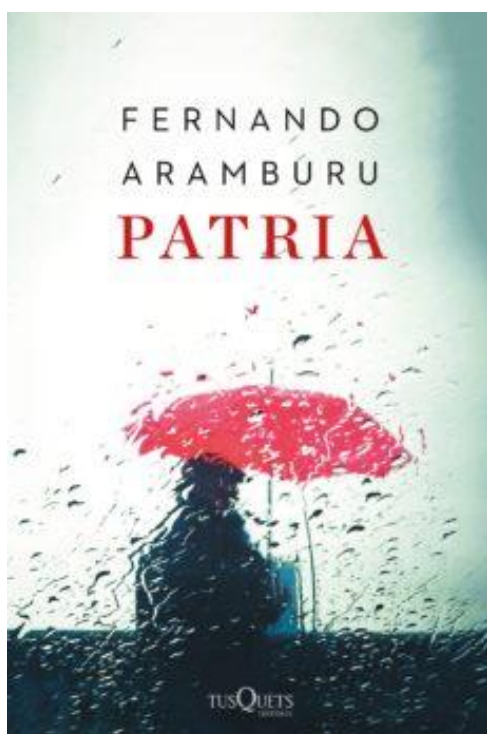

Patria, de Fernando Aramburu

Dissabte 18 de gener a les 10.30 h

La Bittori decideix, el dia que ETA anuncia que abandona les armes, tornar al seu poble. On va néixer, on la van batejar, on es va casar i on la banda terrorista va matar el seu marit, el Txato.

Aquesta decisió trastocarà la vida del poble. Com la rebran els veïns que ja abans de l'assassinat del seu marit feien el buit a la família? Com s'ho prendran els seus fills? I la família de la Miren, antany amiga inseparable de la Bittori?

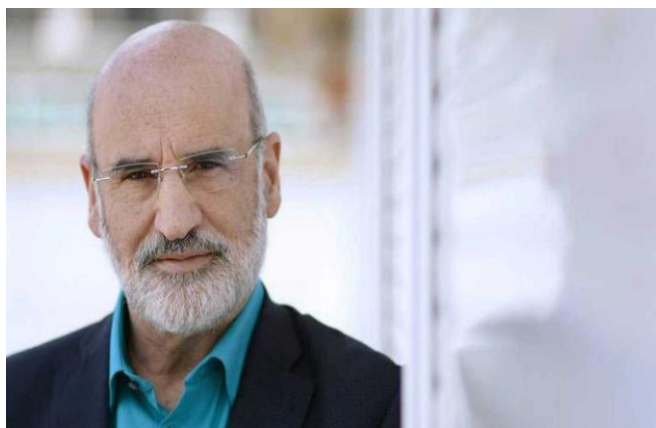
La història de les seves vides ens parla de la impossibilitat d'oblidar i la necessitat de perdonar en una comunitat trencada pel fanatisme polític.

Fernando Aramburu (Sant Sebastià, 1959) és narrador, poeta i assagista.

Va estudiar filologia Hispànica a Saragossa i l'any 1985 es va traslladar a Alemanya, on va exercir de professor d'espanyol per a fills d'immigrants a l'estat del Rin del Nord-Westfàlia.

A partir de l'any 2009 abandona la docència per dedicar-se exclusivament a l'escriptura.

Als anys 80 va crear, juntament amb Álvaro Bermejo i Francisco Javier Irazoki, el grup *Cloc*, amb el qual van dur a terme diverses accions que qualificaven de surrealistes; segons ell mateix, aquella va ser una època de descobriment.

Fernando Aramburu ha publicat diversos poemaris bilingües, en euskera i castellà, dels quals destaquen *Ave sombra* (1981) i *Bruma y conciencia* (1993). El 1996 es va donar a conèixer com a escriptor amb la novel·la *Fuegos con limón*. La seva obra *El trompetista del Utopía* (2003) va ser portada al cinema per Félix Viscarret amb el nom de *Bajo las estrellas*.

Amb el que va aconseguir més notorietat va ser amb l'antologia de contes en què parla de les víctimes d'ETA *Los peces de la amargura* (2006). Va publicar *Patria* l'any 2016, que va tenir un gran èxit de públic i de crítica, pel qual va rebre el Premi Francisco Umbral al Llibre de l'Any 2017 i el Premi de la Crítica. A més, per a l'any 2020, està prevista la publicació en versió còmic d'aquesta novel·la.

Després d'aquest *best seller*, l'any 2018, va publicar *Autorretrato sin mí*, un conjunt de proses poètiques molt personals, y *Vetas profundas*, una selecció de la seva poesia preferida.

L'obra d'Aramburu ha aparegut principal a l'Editorial Tusquets, que des del segell MAXI Tusquets, reedita des del 2018 les principals obres de l'autor.

Obra i premis:

- *Fuegos con limón* (1996, reeditada per Tusquets el 2018)
- *No ser no duele* (recull de contes, 1997)
- *Los ojos vacíos* (primer volum de la *Trilogía de Antíbula*, 2000)
- *Bami sin sombra* (segon volum de la *Trilogía de Antíbula*, 2005)
- *La gran Marivián* (tercer volum de la *Trilogía de Antíbula*, 2013)
- *El artista y su cadáver* (recull de textos breus surrealistes, 2002)
- *El trompetista del Utopía* (2003, reeditada per Tusquets el 2018)
- *Vida de un piojo llamado Matías* (narrativa infantil, 2004)
- *Los peces de la amargura* (recull de contes, 2006; premi Vargas Llosa i premi Dulce Chacón, 2007)
- *Viaje con Clara por Alemania* (2010)
- *El vigilante del fiordo* (2011, reeditada per Tusquets el 2019)
- *Años lentos* (Premi Tusquets Editores de Novel·la, 2012)
- *Ávidas pretensiones* (Editorial Seix Barral, 2014; premi Biblioteca Breve, 2014)
- *Las letras entornadas* (assaig, 2015)
- *Autorretrato sin mí* (2018)
- *Vetas profundas* (2019)